

støttelse, skal den bestaa af mindst 10 Medlemmer, omfattende et Kreaturantal af mindst 200 Køer, vil enhver kunne forstaa, at det vil i Praksis bevirke en Fordeling efter Koantallet. Hvis man tænker sig en Forening af 10 Medlemmer, der har hver 20 Køer, saa opfylder en saadan Forening Betingelserne, men hvis hvert Medlem kun har 4 Køer, skal der 50 Medlemmer til.

Angaaende Forsøgsstationerne fik jeg intet Svar af den højtærede Minister. Jeg forstaaer, at naar der ikke kommer noget Svar, er det, fordi Statens Planteavlsudvalg er blevet stillet overfor det Ultimatum, at det maatte gaa ind paa en Nedskæring, og at det er paa Grundlag heraf, at det har indstillet, at disse Forsøgsstationer nedlægges. Men naar det er Tilfældet, kan man ikke tage det til Indtægt og sige, at det har Medansvaret for den Tanke, at det er unødvendigt at opretholde disse Stationer.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Hvis jeg havde fulgt den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem tænker sig, at spørge de Institutioner, som sorterer under Landbrugsministeriet, og de Foreninger, der modtager de Bevillinger, her er Tale om, om de mente at kunne undvære noget deraf, for saa vilde Landbrugsministeriet gerne trække disse Bevillinger tilbage, saa tror jeg, vi var kommet til at staa med tomme Hænder. Selvfølgelig har jeg sagt: Der skal foretages Besparelser, det kræver Tiden af jer som af alle andre, vil I angive, hvor saadanne kan foretages. Og det er under et saadant Samarbejde med Statens Planteavlsudvalg, at vi er blevet enige om, at det var rigtigt og forsvarligt, at de Forsøgsstationer blev nedlagt, som der er stillet Forslag om at nedlægge.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Bording har Ordet for en kort Bemærkning. Dermed afsluttes Rækken af korte Bemærkninger.

Bording: Jeg takker for den sidste Udtalelse. I den ligger, at man ikke kan bebrejde Statens Planteudvalg noget og ikke kan tage det til Indtægt for det Forslag om Nedskæring, her foreligger.

Holstein: Dersom noget Menneske var i Tvivl om, at Landbrugsinteressen er den alt beherskende og alt overskyggende i dansk Erhvervspolitik, saa vil den langstrakte og passionerede Debat, her har fundet Sted, være vel egnet til at bortvejre

enhver Antydning af Uklarhed. Den Nedskæring, der her foreslaas, er jo i Sammenligning med de Nedskæringer, som vi i den nærmest forløbne Tid har behandlet, overmaade beskeden. Det Omraade, vi her beskæftiger os med, er et, hvor der sikkert uden Skade for det danske Landbrug kan gøres Indskrænkninger, saaledes som foreslaaet.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Clausager, var hans Standpunkt det, at Landbrugserhvervet ved at gaa med til den her foreslaaede Nedskæring i Virkeligheden yder et overmaade selvopofrende Bidrag til Fremme af den almindelige af den højtærede Statsminister anbefalede Nedskæringspolitik. Jeg vil ikke paa nogen Maade for mit Vedkommende bestride Dyrskuernes Betydning for det danske Landbrug, men hvis det ærede Medlem Hr. Clausager vilde paastaa, at de har tilnærmelsesvis samme Betydning nu, som de har haft, saa tror jeg, at han vilde vildlede Offentlighedens Vurdering af disse Foranstaltninger. De har haft deres store Betydning for et halvt Aarhundrede siden, da vi stod paa bar Bund, da vi skulde til at skabe Husdyrstammer her i Landet, da vi endnu ikke havde en rationel Mejeridrift, da vi ikke vidste, hvorledes det rationelle Opræt i Virkeligheden skulde fremmes for at gøre Besætningerne saa rentable som muligt med Hensyn til Mælkeydelse og Fedtydelse. Men nu, da vi har registreret det røde Malkekælv overalt paa Øerne, og der føres systematiske Stam-bøger — enhver, der er Landmand med Kvægbrug ved, hvilket enormt Arbejde der her er gjort af Statskonsulent Mørkeberg og andre af vort Landbrugs kvægkyndige Autoriteter —, nu vilde det i Virkeligheden være urimeligt at paastaa, at Dyrskuerne har den samme Betydning, som de har haft i Fortiden; for hvor som helst det gælder for Landmænd om at forbedre deres Besætning og gøre den mere rentabel med Hensyn til Mælkeydelsen, er det jo Registrering og Stam-bøger og Lister, de skal se til, og ikke Dyrskuerne, de skal paa.

For 30 til 40 Aar siden spillede den eksteriøre Bedømmelse en umaadelig stor Rolle. Jeg erindrer endnu fra min Barndom i 90erne, da min Fader var Formand for Statsdyrskuekommissionen, og jeg var med ham rundt paa Dyrskuerne og saa Bedømmelserne finde Sted, hvilken uhyre Rolle Eksteriøret havde i Husdyrbruget, eller rettere hvilken Rolle man tillagde det. Det gik saa vidt, at man bedømte Hornene og